

200700905/1.

Datum uitspraak: 31 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/51116 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
19 december 2006 in het geding tussen:

appellant

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2006 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een aanvraag van appellant om voortzetting van de verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 december 2006, verzonden op 3 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 februari 2007 heeft het COA een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Lid van de enkelvoudige kamer

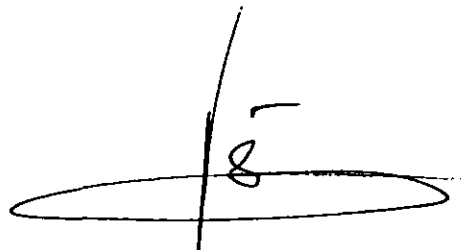
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

32-487.

Verzonden: 31 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Centraal Bureau

Advocatenkantoor Mr. F.J.M. Schonkeren
T.a.v. F.J.M. Schonkeren
Gasthuisring 1-22
5041 DP TILBURG

De rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

20 OKT 2006

INGEKOMEN

Str Winston Churchilllaan 966

2015 St Rijswijk

postbus 3002

2280 ME Rijswijk

telefoon 070 372 70 00

datum
oms kenmerk
onderwerp
afluchtingen bij
nummer
fax
bijlage(n)
uw brief

13 oktober 2006

BJZ/MK/06u.004746

Verzoek continuering Rva voorzieningen.

IND.0303.03.8038

070 - 3727 316

070 - 3727 272

16 augustus 2006

Ontvangen d.d.

19 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Geachte heer Schonkeren,

Bij schrijven van 16 augustus 2006 heeft u namens uw cliënt, de heer
het COA verzocht de Rva voorzieningen te continueren.

Besluit

Het verzoek om de Rva voorzieningen te continueren van uw cliënt wordt
afgewezen.

Motivering van de beschikking

Uw cliënt is geen asielzoeker in de zin van de Rva 2005. Dit betekent dat het COA
de verstrekkingen van uw cliënt niet kan en mag continueren. Het COA vangt
immers alleen asielzoekers op.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder d van de Regeling verstrekkingen
asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva), wordt onder een
asielzoeker verstaan:

*"een vreemdeling wiens vrijheid niet rechtens is ontnomen, door wie of ten behoeve
van wie een eerste asielaanvraag is ingediend en wiens aanvraag tot het verlenen
van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000 niet binnen de procedure op het Aanmeldcentrum is
afgewezen."*

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

19 OKT 2006

Centraal inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder c van de Rva wordt onder asielaanvraag verstaan:

"een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000."

Niet is gebleken dat uw cliënt behoort tot één van de categorieën vreemdelingen zoals genoemd in artikel 3, tweede lid, Rva. Het COA kan uw cliënt derhalve niet toelaten tot de opvang. De Rva is immers de ministeriële regeling waarin de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het COA dwingend voorschrijft op welke wijze de aan hem opgedragen opvangtaak moet uitvoeren en inhoud geven. De Rva is een ministeriële regeling en geen beleidsregel, waarvoor de inherente afwijkingsbevoegdheid ex artikel 4:84 van de Awb geldt. Dit artikel geldt nu juist niet ten aanzien van de Rva, zodat aan het COA geen zelfstandige beoordelingsruimte toekomt.

Uw cliënt heeft bij besluit van 6 december 2005 een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd verkregen. Ingevolge artikel 7, eerste lid en sub a van de Rva 2005 eindigt het recht op opvang:

"indien het een asielzoeker betreft aan wie een verblijfsvergunning is verleend op de dag waarop naar oordeel van het orgaan passende huisvesting buiten de opvangvoorziening kan worden gerealiseerd;"

Het COA heeft uw cliënt bemiddeld bij het vinden van passende woonruimte, waarbij voor uw cliënt passende woonruimte is gevonden te Ter Apel (gemeente Vlagtwedde). Uw cliënt heeft de aangeboden woning geweigerd te betrekken en is in de gelegenheid gesteld zijn redenen om de woning te weigeren naar voren te brengen. Het COA heeft uw cliënt op 3 mei 2006 medegedeeld dat de woningweigering onterecht is en dat de Rva-versrekkingen zullen worden beëindigd. Uw cliënt heeft nog vierentwintig uur de tijd gekregen om op de weigering terug te komen, maar is na afloop van die termijn bij de weigering gebleven. Om de opvang van uw cliënt te kunnen beëindigen heeft het COA een ontruimingsprocedure opgestart. Op 11 juli 2006 heeft het kort geding te Zwolle gediend. Bij vonnis van 20 september 2006 heeft de Rechtbank Zwolle de vordering van het COA toegewezen.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

CIV HAARLEM 5126610
CIV HAARLEM 5126610

NR. 2801—P. 5

Ontvangen d.d.

19 OKT 2006

**Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem**

U heeft in uw brief van 16 augustus 2006 gewezen op de problematiek rond de nieuwe aanvraag van het verblijfsdocument van uw cliënt in verband met onjuist vermelde data.

Ten aanzien van dit argument wil ik u op de eerste plaats wijzen op de brief van 15 december 2005 waarin de beëindiging van de opvang wordt aangekondigd. In deze brief is uw cliënt uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het COA slechts eenmaal passende woonruimte biedt en dat de Rva voorzieningen worden beëindigd indien de statushouder deze woonruimte weigert. Uw cliënt heeft de aangeboden passende woonruimte afgewezen en heeft zijn reden in op 25 april 2006 aan het COA kenbaar gemaakt. Hij heeft tijdens het gesprek niets gezegd over verkeerde data op het verblijfsdocument. Op 9 mei 2006 is wederom een gesprek gevoerd met uw cliënt en is hij crop geweest dat hij nog 24 uur de tijd heeft om op zijn weigering terug te komen met de consequentie dat de Rva voorzieningen stopgezet zullen worden indien hij niet op de weigering terugkomt. Na deze geboden 24 uur is uw cliënt niet op zijn weigering teruggekomen.

Thans stelt u dat uw cliënt de woning niet heeft geaccepteerd vanwege een verkeerd uitgegeven verblijfsdocument. Uw cliënt kan namelijk op grond van dit verkeerde document geen sofnummer aanvragen. Daarnaast kan hij zich niet inschrijven bij het CWI en ook geen bijstandsuitkering aanvragen.

Nog afgezien van het feit dat er geen bewijsstukken zijn geleverd om voormeld argument te steunen, kan dit argument niet tot de conclusie leiden dat de aangeboden woonruimte niet passend is gezien het beleid dat het COA hanteert bij de woningbemiddeling.

Gezien het voorgaande concludeert het COA dat aan uw cliënt geen recht op Rva voorzieningen toekomt.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Rechtsmiddelen

U kunt tegen deze beslissing binnen 4 weken na de dag van verzending van dit besluit beroep aantekenen. Het beroepsschrift dient u te richten aan:
Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Hoogachtend,

het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen-directeur,
namens deze,

De heer mr. A. Tardjopawiro
Senior Bedrijfsjurist Directie Beleid en Juridische Zaken

Ontvangen d.d.

19 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/51116

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 19 december 2006

inzake

geboren op
nationaliteit Somalische,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. F.J.M. Schonkeren,

tegen

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M. Kouskoussouzi.

Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2006 heeft verweerder het verzoek om continuering van de voorzieningen aan eiser in de zin van de Regeling Verstrekkingen Asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (verder: Rva 2005) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Tevens heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er toe strekt dat verweerder gedurende de behandeling van zijn beroep Rva-voorzieningen verstrekt. Het verzoek is geregistreerd onder nummer AWB 06/51118.

De zaak is behandeld op de zitting van 16 november 2006, waar eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is eveneens verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 13 oktober 2006 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten.

Bij besluit van 6 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan eiser een verblijfsvergunning asiel verleend. Bij brief van 11 april 2006 heeft verweerder aan eiser passende woonruimte aangeboden in Ter Apel, gemeente Vlagtwedde. Op 19 april 2006 diende eiser de huurovereenkomst te ondertekenen. Verweerder heeft in zijn brief van 11 april 2006 tevens aangegeven dat, indien eiser de huurovereenkomst niet zou ondertekenen, de opvang in het kader van de Rva 2005 twee weken na 19 april 2006 zal eindigen. Eiser heeft de woning geweigerd. Op 25 april 2006 heeft een eerste gesprek plaatsgehad vanwege de woningweigeren van eiser. Aan de uitnodiging voor het tweede gesprek in verband met de woningweigeren op 9 mei 2006 heeft eiser geen gehoor gegeven. Daarop is een ontruimingsprocedure opgestart. Bij vonnis in kort geding van 20 september 2006 (121086/KG ZA 06-211) heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Zwolle eiser veroordeeld tot ontruiming van zijn opvanglocatie. Bij brief van 16 augustus 2006 heeft eiser verzocht om hervatting van de op 3 mei 2006 stopgezette Rva-voorzieningen.

3. In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser geen asielzoeker is in de zin van artikel 3, tweede en derde lid van de Rva 2005 en dat hij om die reden de verstrekkingen aan eiser niet kan en mag continueren.

4. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hij op grond van artikel 7, lid 1, onder a, van de Rva 2005 in aanmerking komt voor voortzetting van de Rva-verstrekkingen totdat aan hem passende huisvesting kan worden gerealiseerd. Eiser stelt zich op het standpunt dat de hem aangeboden woonruimte niet passend is. Daartoe heeft eiser aangevoerd dat hij niet in Ter Apel wil wonen omdat hij daar eerder problemen heeft gehad, zich daar eenzaam zou voelen en omdat hij in Den Haag wil wonen, omdat hij daar mensen kent. Voorts heeft eiser aangevoerd dat hij, op het moment dat hem de woonruimte in Ter Apel werd aangeboden, niet beschikte over een geldig verblijfs- en identiteitsdocument met als consequentie dat hij geen sofnummer kon aanvragen, zich niet kon inschrijven bij het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) en geen uitkering kon aanvragen. De huisvesting had hij om die reden niet kunnen betalen en daarom acht eiser de woning eveneens niet passend.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Ingevolge artikel 3, eerste lid van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: wet COA) is het COA belast met het plaatsen van asielzoekers in opvangcentra. Ingevolge artikel 12 van de wet COA is Onze Minister bevoegd regels te stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid. Van deze bevoegdheid is gebruik gemaakt door de vaststelling van de Rva 2005.

7. Ingevolge artikel 3 van het RVA 2005 draagt het COA zorg voor de centrale opvang van asielzoekers door erin te voorzien dat hen opvang wordt geboden in een opvangvoorziening. In het tweede lid van artikel 3 is aangegeven wie tot de categorie asielzoekers behoort. In het derde lid van artikel 3 is aangegeven wie met de categorie asielzoekers wordt gelijkgesteld.

8. Ingevolge artikel 7, eerste lid, onder a, van de Rva 2005 eindigt het recht op opvang indien het een asielzoeker betreft aan wie een verblijfsvergunning is verleend: op de dag waarop naar het oordeel van het COA passende huisvesting buiten de opvangvoorziening kan worden gerealiseerd.

9. Ten aanzien van eisers stelling dat hem geen passende woonruimte is aangeboden en derhalve het recht op opvang niet is geëindigd, overweegt de rechtbank als volgt.

10. De door eiser aangevoerde argumenten tegen de huisvesting in Ter Apel acht de rechtbank niet van een zodanig gewicht dat het COA in redelijkheid haar woningaanbod niet had mogen handhaven. Ten aanzien van eisers argument dat hij, nu zijn identiteitsbewijs niet geldig is en hij derhalve geen sofi-nummer en ook geen uitkering kan aanvragen, waardoor hij de woning niet zou kunnen betalen, is de rechtbank van oordeel dat eiser deze stelling onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. De rechtbank verwijst daartoe naar artikel 11 van de Wet Werk en Bijstand, waarin is bepaald dat iedere Nederlander of vreemdeling die rechtmatig in Nederland verblijft, recht heeft op bijstand van overheidswege. Dit klemmt temeer nu ter zitting door de gemachtigde van eiser desgevraagd is medegedeeld dat eiser nimmer een (serieuze) poging heeft gedaan om een bijstanduitkering te verkrijgen. Hij heeft slechts gewezen op algemene informatie van de gemeente. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verveerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser passende huisvesting is aangeboden in de zin van artikel 7, eerste lid, onder a, van de Rva 2005. Eisers verwijzing naar de Circulaire van de minister van Vreemdelingenzaken en Integratie van 19 mei 2006 (S411010 SCV) leidt niet tot een ander oordeel. Wat er zij van deze Circulaire, nu deze niet is gebaseerd op de Rva 2005, maar op artikel 60 van de Huisvestingswet en is gericht aan diverse overheidsinstanties, kan eiser hieraan geen rechten te honoreren aanspraken ontleenen. Het recht op opvang is derhalve op 3 mei 2006 geëindigd, aangezien op die dag naar het oordeel van het COA passende huisvesting buiten de opvangvoorziening kon worden gerealiseerd.

11. Voorts is aan de orde eisers verzoek om continuering van de opvang.

12. Door partijen wordt niet betwist dat verveerder bevoegd is om te beslissen op het verzoek om continuering van de opvang. Verveerder kan alleen tot continuering van de verstrekkingen overgaan indien eiser behoort tot een van de categorieën vreemdelingen aan wie opvang wordt geboden, zoals bepaald in artikel 3 van de Rva 2005. Daarvan is hier naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. Het recht op opvang is immers, zoals hierboven is vastgesteld, op 3 mei 2006 geëindigd. Verveerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat hij de verstrekkingen aan eiser niet kan en mag continueren.

13. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiser nog een beroep gedaan op toepassing van artikel 12, eerste lid van de Rva 2005. Dit beroep leidt niet tot een ander oordeel, reeds om de hiervoor getrokken conclusie dat eiser niet behoort tot de in artikel 3 genoemde categorieën aan wie het COA opvang dient te verstrekken, aangezien zijn recht op opvang ingevolge artikel 7, eerste lid, onder a, van de Rva 2005 is geëindigd. Daarbij ziet artikel 12, eerste lid, van de Rva 2005 op een andere situatie. Uit de toelichting blijkt dat deze bepaling beoogt te voorkomen dat de vreemdeling die een verblijfsvergunning heeft gekregen en vervolgens op eigen initiatief in een gemeente woonruimte vindt, uit de opvangvoorziening vertrekt zonder hiervan het orgaan in kennis te stellen en daardoor toch de financiële bijdrage blijft ontvangen. Daarvan is in het geval van eiser geen sprake.

14. Het vorenoverwogene leidt tot de conclusie dat verweerdens besluit tot afwijzing van het verzoek om continuering van de Rva-verstrekkingen de rechterlijke toets kan doorstaan.

15. Het beroep is derhalve ongegrond.

16. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

17. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.R. Van Es de Vries als rechter en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. W.E. Dijkstra als griffier op 19 december 2006.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **03 JAN. 2007**

VOOR HOGER BEROEP KONFORM
De griffier van
de Raad van State
te Den Haag
te *de Logenbosch*

Smidspad 31
5046 JA Tilburg
Telefoon
013-5335472
Fax
013-5335508

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
31 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tilburg, 31 januari 2007
Inzake: hoger beroep van de heer
IND-dossiernummer: 0303-03-8038

HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelgrootachtbare Heer of Vrouwe,

Middels dit hoger beroepschrift wordt namens de heer (hierna te noemen: betrokkene), geboren op van Somalische nationaliteit, hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, d.d. 19 december 2006 (Awb 06/51116).

Betrokkene heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep. Hij kiest domicilie op mijn kantooradres.

Bijgaand treft u aan een kopie van de op 3 januari 2007 aan mij toegezonden uitspraak.

In de bestreden uitspraak wordt het namens betrokkene ingestelde beroep tegen de beschikking van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) d.d. 13 oktober 2006, waarbij het verzoek om de verstrekkings in de zin van de Regeling Verstrekkings Asielzoekers (RVA) te continueren is afgewezen, ongegrond verklaard. Betrokkene kan zich in de bestreden uitspraak niet vinden en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1: Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat het recht op opvang op 3 mei 2006 is geëindigd, aangezien op die dag naar het oordeel van het COA passende huisvesting buiten de opvangvoorzieningen kon worden gerealiseerd. Daarbij heeft de Rechtbank ten onrechte overwogen dat eiser zijn stelling dat hij de aangeboden woning niet zou kunnen betalen onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Verder heeft de Rechtbank

daarbij ten onrechte overwogen dat eiser geen aanspraak kan maken op de circulaire van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 19 mei 2006.

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 10 van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene stelt zich op het standpunt dat uit de brief van de Belastingdienst d.d. 2 augustus 2006 blijkt dat het aan hem verstrekte verblijfsdocument geen geldig document is (zodat hij zich daarmee niet kan identificeren) en dat aan hem deswege geen sofi-nummer kan worden verstrekt. Betrokkene stelt verder dat de logische consequentie hiervan is dat hij zich niet bij het CWI kan inschrijven en evenmin een bijstandsuitkering kan aanvragen. Uit de bij de gronden van het beroep overgelegde informatie van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid blijkt immers dat de aanvrager van een WWB-uitkering zich moet kunnen legitimeren en ingeschreven moet staan bij het CWI. Blijkens de bij de gronden van het beroep overgelegde informatie van het CWI dient bij een inschrijving aldaar een legitimatiebewijs en een sofi-nummer te worden overgelegd. Betrokkene meent dat hij met het voorgaande afdoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen uitkering kan aanvragen c.q. ontvangen en evenmin kan gaan werken (hij heeft geen sofinummer), waardoor hij niet de aangeboden woning kan betalen. De Rechtbank heeft zulks miskend.

De verwijzing van de Rechtbank naar art. 11 WWB en de omstandigheid dat betrokkene niet heeft geprobeerd een uitkering aan te vragen is onvoldoende om te concluderen dat betrokkene zijn stelling omtrent het niet kunnen betalen van de woning niet aannemelijk heeft gemaakt. In zijn overwegingen gaat de Rechtbank namelijk voorbij aan de omstandigheid dat krachtens art. 40 lid 1 WWB het recht op uitkering bestaat jegens het college van de gemeente waar de belanghebbende staat ingeschreven. Betrokkene stond niet ingeschreven in de gemeente Ter Apel en kon derhalve geen poging wagen om een uitkering aan te vragen. Verder is de Rechtbank er ten onrechte aan voorbijgegaan dat krachtens art. 41 de uitkering bij het CWI moet worden aangevraagd, zodat de uitkering niet kan worden toegekend zolang betrokkene niet bij het CWI staat ingeschreven.

Betrokkene wijst er verder op dat de Rechtbank heeft miskend dat de verwijzing naar de circulaire van 3 mei 2006 een nadere onderbouwing vormt van zijn stelling betreffende het niet kunnen betalen van de aangeboden huisvesting. In de circulaire wordt immers aangegeven dat overplaatsing alleen kan plaatsvinden indien de vergunninghouder over een geldig verblijfsdocument beschikt. De omstandigheid dat de circulaire is gericht aan diverse overheidsinstanties laat onverlet dat betrokkene hierop kan wijzen ter onderbouwing van zijn standpunt.

Gelet op het voorgaande had de Rechtbank niet tot de bestreden rechtsoverweging mogen komen.

Grief 2: Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat hij de verstrekkingen aan eiser niet kan en mag continue-

ren. Daarbij heeft de Rechtbank ten onrechte overwogen dat eiser niet behoort tot de categorieën vreemdelingen aan wie opvang wordt geboden.

Deze grief richt zich tegen de rechtsoverweging 12 van de aangevallen uitspraak.

Op grond van hetgeen ter toelichting op grief 1 is aangevoerd volgt dat betrokkene geen passende huisvesting is aangeboden, zodat hij nog steeds recht heeft op verstrekkingen conform Rva 2005.

Grief 3: Ten onrechte heeft de Rechtbank het beroep van eiser op art. 12 lid 1 Rva verworpen.

Deze grief ziet op de rechtsoverweging 13 van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene stelt zich op het standpunt dat de Rechtbank heeft miskend dat het COA de bevoegdheid heeft om op grond van art. 12 lid 1 Rva 2005 de Rva-verstrekkingen aan betrokkene voort te zetten. Bij de beoordeling en besluitvorming van de aanvraag van betrokkene dient het COA alle op dat moment bekende feiten en omstandigheden en hetgeen door betrokkene te onderbouwing van zijn aanvraag was aangevoerd te betrekken.

De Rechtbank heeft miskend dat de redactie van art. 12 lid 1 Rva 2005 dusdanig is dat deze ook op andere situaties ziet dan de in de toelichting op dat artikellid genoemde situatie. De enkele omstandigheid dat de situatie van betrokkene een andere is dan in de toelichting is omschreven, maakt niet dat art. 12 lid 1 Rva 2005 niet op betrokkene van toepassing kan zijn.

Grief 4: Ten onrechte heeft de Rechtbank het namens betrokkene ingesteld beroep ongegrond verklaard.

Gelet op hetgeen ter toelichting op de grieven 1 t/m 3 is aangevoerd en gelet op hetgeen ter onderbouwing van de aanvraag is aangevoerd, had de Rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren en de beschikking van 13 oktober 2006 dienen te vernietigen.

MET CONCLUSIE:

Betrokkene verzoekt de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het op 19 oktober 2006 ingediende beroep alsnog gegrond te verklaren en de beschikking van het COA d.d. 13 oktober 2006 te vernietigen.

F.J.M. Schonkeren
gemachtigde